

**Cuvântul rostit de Preasfințitul Părinte dr. Sofronie,
Episcopul Oradei,
la aniversarea a 65 de ani de activitate și funcționare neîntreruptă a C.A.R.P.O.**

19 Mai 2017, Sala Filarmonicii de Stat Oradea

“O să încep cu salutul pascal specific perioadei de la Înviere până la Înălțarea Domnului,
“Hristos a înviat!”.
(n.n. Adunarea răspunde: “Adevărat a înviat!”)

Vă mulțumesc frumos pentru onoarea pe care mi-ați făcut-o și vreau să vă asigur de toată dragostea și prețuirea mea personală,
dar și de prețuirea preoțimii și a tuturor celor care slujesc sfintele altare în ogorul străbun.

E o mare bucurie pentru mine să fiu astăzi împreună cu Domniile voastre și vreau să vă mărturisesc faptul că sufletul meu se bucură, tresaltă și este foarte emoționat pentru că văzându-vă pe Dumneavoastră, privindu-vă în ochi, îmi privesc în ochii proprii mei părinți și mi-aduc aminte de toți cei dragi ai mei, de toți cei care înainte de mine, de generația mea, au făcut tot ceea ce au putut ei, pentru ca cei care vin după ei să trăiască mai bine.

Cred că recunoștința pe care trebuie să v-o arătăm Dumneavoastră, nu poate cunoaște limite, trebuie să fie nețărmurită, pentru că defapt, Dumneavoastră, ce-ați făcut? V-ați sacrificat! V-ați sacrificat pentru copiii Dumneavoastră, pentru nepoții Dumneavoastră, și dacă ar fi să caracterizăm printr-un cuvânt viața fiecăruia dintre Dumneavoastră, acel cuvânt nu poate fi altul decât "JERTFĂ"! Jertfă, dragoste, necondiționat, nelimitat, într-o splendidă strălucire a frumuseții sufletului Dumneavoastră.

Onoarea este cu atât mai mare cu cât, închei șirul celor cărora li s-au acordat diplome de excelență, după ce acesta a fost început cu o ființă foarte dragă sufletului meu, pe care o privesc întotdeauna ca pe mama mea și o și consider o a doua mamă, pe d-na Magdalena, (n.n. Băcuș), care este nelipsită de la slujbele din catedrală, dar nu prezența permanentă, cu excepția clipelor când încă mai apar niște neputințe, nu prezența la catedrală o face să fie specială pentru mine și pentru viața mea.

Este un exemplu de tenacitate, de dârzenie, de putere sufletească, de rezistență în fața loviturilor vieții, un exemplu de bucurie simplă, creștină, maternă, încât, ori de câte ori o primesc și mă întâlnesc cu dânsa, sufletul meu se luminează și viața mea se înseninează. Și așa cum despre Domnia sa am vorbit, pentru că o cunosc cel mai bine, față de toți ceilalți participanți la această frumoasă manifestare, sunt convins că fiecare dintre Dumneavoastră ascunde o poveste de viață frumoasă, în ciuda greutăților, în ciuda obstacolelor, în ciuda a tot ceea ce a intervenit, punându-vă piedică în a călători senini mai departe în viață. Întâlnirea cu Domniile voastre îmi prilejuiește apoi o fericită aducere aminte a tot ceea ce înseamnă senectutea pentru rezistența în timp a unei civilizații.

Poporul din care facem parte are un proverb foarte frumos care spune: "Cine nu are bătrâni să și-i cumpere". În lumea spirituală a bisericii pe care o slujesc, bătrânii, bătrânii duhovnicești, stareții, starețele, într-un cuvânt "**bătrânii**", reprezintă modele de urmat. Literatura noastră duhovnicească este alcătuită în mare parte din ceea ce au scris "bătrânii", bătrânii care bătrâni erau cumva doar pe dinafară, sufletul lor fiind foarte tânăr. Și eu cred că, Dumneavoastră toți, aveți suflete tinere pentru că rezistați la toate intemperiiile lumii și ale societății, la toate răutățile vremii și ne dați nouă tuturor o lecție de viață.

Cuvântul **bătrân**, în limba română vine de la latinescul **veteranus** și privindu-vă pe fiecare, văd veteranii acestei vieți, veteranii care au rezistat atâtor tăvăluguri, atâtor schimbări de regim, atâtor modificări în viața socială, în viața spirituală, în viața de zi cu zi, încât este un miracol cum ați rezistat și doresc să vă felicit pentru cei foarte frumoși 65 de ani ai Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor din Oradea.

Începută chiar în anul în care s-a dat legea ce a permis funcționarea, în timpul regimului de dinainte de 1989, dar în ce zi? La 10 Mai!

Este și-n aceasta o ironie a istoriei și un zâmbet al lui Dumnezeu că dincolo de toate regimurile politice, dincolo de orice fel de orânduire, ceea ce contează cel mai mult este *omul*. Omul, căruia și Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor i-a dăruit toate energiile, dar nu ea ca o instituție abstractă, ci prin oamenii care au trudit acolo, prin cei care au condus Casa de Ajutor Reciproc, prin cei care au ajutat-o, toți cei care au făcut posibilă dănuirea ei, în folosul tuturor membrilor, în folosul Dumneavoastră, ca să vă facă viața mai ușoară, mai frumoasă, mai senină.

Și ce așteaptă un om când ajunge la bătrânețe? Decât seninătate, pace, bucurie. Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor v-a oferit și Dvs. și celor care de dincolo acum, de dincolo de hotarele ei și zările lumii acesteia în veșnicie se uită cu drag la Dumneavoastră cei de astăzi, la toți, v-a oferit un strop de seninătate, de pace și de bucurie.

Și dacă asta s-a întâmplat și sunt convins că așa s-a întâmplat, este minunat. Până la urmă, la sfârșitul călătoriei noastre prin lume, la sfârșitul vieții, ne uităm să vedem ce amintiri am avut, iar Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor este o frumoasă amintire. Împlinește 65 de ani, în biserica noastră este vârsta la care se pensionează preotul. La 65 de ani, vârstă care înseamnă nu încetarea slujirii, continuă slujirea și după 65, însă în seninătate, cu mai puține obligații administrative, cu timp mai mult pentru rugăciune și pentru lectură.

Vă doresc, nu doar pentru Casa de Ajutor Reciproc căreia îi urez nu doar 65 de ani de acum încolo, ci cât va dăinui lumea și pământul și bineînțeles că atâta timp o să fie și pensionari, să dăinuiască și Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor până la sfârșitul lumii acesteia, după aceea nu va mai fi, pentru că începe o altă lume.

Dar vă doresc Dumneavoastră înainte de toate și la urma urmei, Dumneavoastră tuturor, fiecăruia în parte, o viață senină și liniștită, binecuvântarea lui Dumnezeu peste Dumneavoastră, peste familiile Dumneavoastră, peste toți cei dragi. Iar pe cei care au plecat deja spre orizontul veșniciei, Dumnezeu să-i odihnească cu dreptii.

Și cred că Dumneavoastră toți, sunteți chemați să fiți pentru noi un exemplu, un îndemn, o speranță. Poate nu vă gândiți la lucrul acesta, dar privindu-vă, cel puțin eu, dar sunt convins că și toți ceilalți, primim un strop de curaj, pentru că Dumneavoastră defapt, rezistând la tot și la toate, ați dovedit și dovediți că sunteți EROI.

Dumnezeu să vă binecuvânteze, să vă dea sănătate, viață îndelungată și să vă bucurați de pensie cât mai mult, până la adânci, adânci, adânci bătrâneți, până când uitați să vă mai numărați anii pe care Dumnezeu vi i-a dăruit și să vă dăruiască, pentru că are de unde, mulți și buni, fericiți și binecuvântați, lipsiți de griji, cu cât mai puține neputințe și un suflet cât mai senin. Și nu uitați niciodată că atunci când se pare că nu se mai poate, Dumnezeu trimite din când în când și mai ales atunci, un înger păzitor, trimite pe cineva, ne scoate în cale pe cineva ca să ne ajute să depășim cumpăna, impasul pe care-l întâlnim.

Dumnezeu să vă binecuvânteze și nu uitați: Sunteți niște EROI! Sunteți niște eroi, bucurați-vă, bucurați-vă și să fiți fericiți!

La mulți ani! Hristos a înviat!

Vă mulțumesc!”

